

Ζητεῖ Σύνταγμα τὸ Ἔθνος· τὸ ζητεῖ, πλὴν τὸ ἀρνοῦνται.
Ἐνθερμοὶ συνταγμολάτραι, εἰς τὸ βάθος τῆς ψυχῆς των
τὸ ἐγκλείουν, καὶ μὲ πίστιν τὸ διατηρεῖ καθεὶς των,
καὶ, ἂν μόνον τὸ προφέρουν, μὴ ἐξατμισθῇ φοβοῦνται.
Ἄς ζητῇ ὁ ἄφρων ὄχλος· οἱ σπουδαῖοι πατριῶται
δὲν τὸ δίδουν εἰς τὸν σάλον ὀχλοκρατικῶν ἀνέμων.
Κύριοι, μὴ τοὺς μιμῆσθε· κ' εἰς ἐμὲ ζητοῦντα δότε,
ἤδη ὅτε σᾶς συγχαίρω τὸν Αἰῶνα διανέμων.

Ο ΔΙΑΝΟΜΕΥΣ

ΤΟΥ

ΑΙΩΝΟΣ

Την 1 Ἰανουαρίου 1862

Νέον τέκνον του ὁ Χρόνος εἰς τὰ τέκνα του προσθέτει
μόλις, κατ' ἀρχαίαν ἔξιν, ἔφαγε τὸ παλαιόν·
καὶ ιδέας φορτωμένος, ἀξιώσεις, φῶτα, ἔτη,
προχωρεῖ τὸν σταθερόν του δρόμον ὁ παρὼν αἰών.

Τοῦ μωροῦ του προκατόχου τὰς ἀπάτας καταστρέφει,
εἰς τὴν ἀρετὴν πιστεύει, καὶ πιστεύει εἰς Θεόν·
πρὸς τὸν οὐρανόν, μὲ σέβας, εὐλαβῶς τὸ βλέμμα στρέφει,
καὶ λατρεύει καὶ ἐλπίζει ὁ θρησκευτικὸς αἰών.

Ματαιότητα τὸν κόσμον, μόνον βέβαιον τὸ μνηῆμα,
τὸ πᾶν τέκνον τοῦ μὴ ὄντος, ἐπιστρέφον εἰς μὴ ὄν,
παρελθὸν καὶ μέλλον φροῦδα, τὸ παρὸν δὲ μόνον κτῆμα,
καὶ αὐτὸ στιγμὴν, νομίζει ὁ φιλόσοφος αἰών.

Τὸν πολιτισμὸν χωροῦντα ἀπὸ πόλου μέχρι πόλου,
ὥς τὸν ἥλιον τὴν δᾶδα λάμπουσιν τῶν ἰδεῶν,
τὴν ἐλευθερίαν κτῆμα καὶ φρουρὰν τοῦ κόσμου ὅλου
ν' ἀποκαταστήσῃ θέλει ὁ φιλάνθρωπος αἰών.

Τοὺς εὐγένειαν εἰς ἔργα ὄχ' εἰς χάρτεϊς κεκτημένους,
τοὺς γενναίους ὑπερμάχους τῶν δικαίων τῶν λαῶν,
τοὺς φωστῆρας τῶν ἐθνῶν των καὶ τοῦ ἀνθρωπίνου γένους,
καὶ τιμᾷ καὶ ἀνταμείβει ὁ φιλότιμος αἰών.

Πλὴν καθὼς τὸν χρυσοῦν μόσχον ὁ λαὸς τῶν Ἰουδαίων
ἐν τιμαῖς εἶχε λατρεύσει προσευχῶν καὶ θυσιῶν,
τὴν λαμπρότητα ὁμοίως χρυσοφόρων μόσχων νέων
κολακεύει καὶ θαυμάζει ὁ φιλόχρυσος αἰών.

Μὴ ἐκπλήττεσθ' ἐπομένως ἂν εἰς θύραν ἀπὸ θύρας
περιφέρων τὰς εὐχὰς τοῦ ποθητῶν εὐτυχιῶν,
πρὸς τὸν οὐρανὸν ἐκτείνων, τείνῃ καὶ πρὸς σᾶς τὰς χεῖρας
ὁ Διανομεὺς ὃν μόλις διατρέφει ὁ Αἰών.

